

Scientologové čelí žalobě podle zákona Abouta a Picardové

ZÁKON PROTI SEKTÁM VE FRANCII

Zdeněk Vojtíšek

Na konci května byl ve Francii zahájen soudní proces, který se dotýká scientologického hnutí. Šest příslušníků tohoto hnutí a dvě jeho centra čelí žalobě pro „zneužití slabosti“, a francouzské Scientologické církvi dokonce hrozí úřední rozpuštění. Žaloba je vedena na základě zákona „na podporu prevence a represe sektářských hnutí, která porušují lidská práva a základní svobody“.¹ V této krátké studii připomeneme okolnosti, které předcházely přijetí tohoto zákona, a jeho dosavadní uplatnění.

Ve druhé polovině 90. let minulého století francouzská veřejnost silně pocítila nebezpečí ze strany tzv. sekt. Stav morální paniky ve vztahu k alternativním a menšinovým náboženským společenstvím byl vyvolán především vraždami a sebevraždami Řádu Slunečního chrámu v letech 1994, 1995 a 1997. Pachatelé i oběťmi byli většinou francouzsky mluvící občané Francie, Švýcarska a Kanady. Vážných násilných činů se příslušníci nových náboženských hnutí v té době navíc dopouštěli i na jiných místech světa.²

Již v roce první vlny tragédie Řádu Slunečního chrámu ustavilo francouzské Národní shromáždění komisi pro studium problému sekt. Komise vydala roku 1996 tzv. Guyardovu zprávu, která obsahovala seznam 173 společenství, o nichž předpokládá, že jsou nebezpečná.³ Důvody zařazení na tento seznam nebyly zveřejněny a seznam vyvolal vlnu nesouhlasných re-

akcí nejen ze strany stoupenců alternativních náboženství, ale i ze strany etablovaných náboženských společenství, obhájců lidských práv a vědců. Na Guyardovu zprávu navázalo roku 1996 ustavení mezirezortní komise pro sledování sekt. Komisi roku 1998 nahradila vládní Mezirezortní komise pro boj proti sektám (MILS),⁴ vystřídaná roku 2002 Mezirezortní komisí ostražitosti vůči sektářským odchylkám a boje proti nim (MIVILUDES).⁵ Mezitím, 30. května 2001, přijalo francouzské Národní shromáždění již výše zmíněný zákon proti tzv. sektářským hnutím, známý jako zákon Abouta a Picardové.⁶ Také tento zákon vzbudil odpor náboženských společenství (etablovaných i alternativních), organizací sledujících lidská práva, Rady Evropy, akademických pracovišť⁷ a dalších významných institucí. S přejnou pozorností se naopak zákon setkal u čínských úřadů, které hledají mezinárodní podporu pro bru-

tální zacházení s příslušníky nového náboženského hnutí Fa-lun-kung.⁸ Do jisté míry ovšem ovlivnil i českou legislativu.⁹

Hlavní výtky proti zákonu Abouta a Picardové míří do páté kapitoly, nazvané „podvodné zneužití stavu nevědomosti nebo slabosti“.¹⁰ Třileté vězení a vysoká pokuta hrozí na základě tohoto zákona každému, kdo způsobí uvedení do „stavu psychického nebo fyzického podmanění, které vyplývá z vážného a opakovaného tlaku nebo z technik, jež mohou změnit úsudek“.¹¹ Kritika poukazuje na vágnost a snadnou zneužitelnost této formulace. Zákon dále zakládá možnost potrestání organizace, jejíž představitelé byli odsouzeni za vážné trestné činy (nejméně na tři roky vězení), a to včetně jejího rozpuštění.

Zákon byl doposud uplatněn jen v jednom případě, a to v procesu s Arnaudem Mussym, vůdcem zcela okrajového nového náboženského hnutí Nový maják,¹² které

⇒ *Dokončení z předchozích stran.*

kdy jej sami iniciují,²⁷ brněnští muslimové zastávají aktivní přístup.

Také motivace k dialogu je u různých muslimů různá. Někteří (např. Muneeb Hassan) si patně přejí spíš informovat partnery v dialogu o islámu než jejich prostřednictvím nově objevovat svět jiných náboženství.²⁸ U jiných lze však nepochybně pozorovat zájem o poznávání jiných spiritualit a jiných způsobů myšlení. To se týká např. brněnských liberálních muslimů, pro které je dialog přirozenou součástí jejich pojmání islámu jako otevřeného náboženství, respektujícího různost duchovních cest.

Častým motivem dialogu je snaha dokázat lidem, kteří vidí v náboženství pří-

činu násilností, že si věřící různých vyznání dokáží „sednout za jeden stůl a že vztahy mezi náboženstvími mohou a mají být korektní a bez nenávisti“, jak to formuluje Vladimír Šáňka.²⁹ Tentýž muslimský představitel vidí v dialogu i nástroj pozitivní integrace do společnosti, od které se čeští muslimové (na rozdíl od některých svých souvěrců v západní Evropě) nechtějí izolovat.³⁰ S těmito motivy úzce souvisí i snaha společnosti něco pozitivního nabídnout. Muslimové aktivní v dialogu vesměs zdůrazňují potřebu šířit „společně sdílené duchovní a mravní hodnoty v naší povětšinou ateistické společnosti.“³¹ Někteří z nich, jmenovitě Muneeb Hassan, současně vidí cíl dialogu „v ukončení válek mezi lidmi a v nastolení míru.“³²

Poznámky

- Zajímavá zmínka o imámu Gračićovi a setkání v Národním muzeu se objevila v měsíčníku Protestant: Jan A. Dus, „Chorvátsko, Bosna a islám: rozhovor s Jeronymem Březinou“, Protestant, 1995, roč. 6, č. 7, s. 4.
- Vít Machálek, „O vztahu křesťanů k islámu“, Hlas, 1995, roč. 13, č. 1-4. (Pozn.: Číslo stránek v časopise Hlas do roku 2001 nebyla uváděna.)
- Vít Machálek, „Setkání s islámem: Z dojmů křesťanského účastníka prvního roku přednášek v Nadaci pro zřízení a provoz islámského centra v Praze“, Křesťanská revue, 1996, roč. 63, č. 9, s. 248-249.
- Srov. Martin Fárek, „SDÍLENÍ - mezináboženský dialog „zdola“,“ Dingir, 2003, roč. 6, č. 3, s. 77.
- Vít, „Zpráva o činnosti“, Hlas, 1997, roč. 15, č. 7-12.
- „Tři otázky pro... Mohameda Ali Šilhavého, předsedu Ústředí muslimských náboženských obcí v ČR, ke Dni modliteb za spolupráci mezi různými náboženstvími“, Katolický týdeník, 2000, roč. 11, č. 25, s. 6.
- O zahájení mezináboženských aktivit České křesťanské akademie viz „Začátek mezináboženského dialogu“, Katolický týdeník, 1998, roč. 9, č. 17, s. 5.
- Srov. „Zpráva o činnosti ústředí i organizací“, Hlas, 1999, roč. 17, č. 1-4.

Tento článek prošel recenzním řízením.

se roku 2002 ocitlo kvůli apokalyptickým předpovědím v centru negativní pozornosti příbuzných svých stoupců, médií a úřadů. Bylo srovnáváno s Řádem Slunečního chrámu, a proto považováno za nebezpečné. Kvůli kritice ze strany veřejnosti hnutí postupně opustilo 14 z 20 jeho příslušníků. Negativní pozornost ještě vzrostla po sebevraždě jednoho ze zbylých příslušníků Nového majáku a po dvou událostech, které byly interpretovány jako sebevražedné pokusy dalších dvou příslušníků hnutí. Ke všem těmto třem činům došlo mezi 14. a 16. červencem 2002. Tři měsíce poté (a několik dnů před poslední předpovědanou apokalypsou), 16. 10. 2002, byl Arnaud Mussy zatčen, po 48 hodin zadržován a vyslýchán kvůli možnému podílu na sebevraždě na základě zákona Abouta a Picardové. Při propuštění mu bylo příkázáno se nadále nesetkávat se svými stoupci z Nového majáku, čímž úřady pravděpodobně chtěly předejít nebezpečným situacím v den, na nějž byla apokalypsa předpovězena. Tato předpověď hovořila o vyzvednutí Nového majáku mimozemšťany a o odletu na Venuši před tím, než nastanou tři dny plné apokalyptických hrůz. Soud s Arnaudem Mussym se pak konal roku 2004. Mussy byl v souvislosti se sebevraždou shledán vinným ze „zneužití slabosti“ a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v délce tří let a k vysoké finanční pokutě. Roku 2005 byl jeho trest v odvolacím řízení potvrzen.¹³

Arnaud Mussy.

Žalobě kvůli podvodu a nezákonnému prodeji farmaceutického zboží čelí na zá-

kladě zákona Abouta a Picardové nyní šest scientologů. Spolu s nimi hrozí potrestání i dvěma organizacím, v nichž působí - Centru celebrit v Paříži a jeho knihkupectví. Zatím soud za velkého zájmu médií vyleschl prvního ze tří svědků obžaloby, paní Aude-Claire Maltonovou. Vypověděla, že během čtyř měsíců v létě 1998 utratila za scientologické produkty a služby 140 tis. franků (21 tis. euro), což ji uvedlo do platební neschopnosti a do dluhů. Její cesta vedla od osobnostního testu přes nákup knih k prvním kursům, purifikačnímu programu a dalším, stále dražším produktům. „Využili mé slabosti,“ uvedla.¹⁴

Aniž bychom chtěli zpochybňovat problematičnost jednání uvnitř scientologického hnutí, nemůžeme zapřít podezření, že proces může mít i politický rozměr. Scientologie je ve značné části veřejnosti mimořádně neoblíbená, a proto se zdá, že soudním procesem a snad i snahou o rozpuštění Scientologické církve ve Francii by bylo velmi snadné uspokojit veřejnost a přesvědčit ji, že jednání „nebezpečných sekt“ nezůstává nepotrestáno a že občané se na francouzské úřady mohou spolehnout. Podobné podezření ostatně vzbuzoval i proces s Arnaudem Mussym.¹⁵ Ten navíc bylo možné pochopit i jako výstrahu dalším „vůdčům sekt“ a jako snahu ukázat veřejnosti, že tragédie Řádu Slunečního chrámu se již nebude opakovat. Pokud by tato podezření byla oprávněná, naplnily by se obavy, které zákon Abouta a Picardové provázejí od jeho vzniku. ■

Poznámky

- 1 Franc. „Loi no 2001-504 du 12 juin 2001 tendant à renforcer la prévention et la répression des mouvements sectaires portant atteinte aux Droits de l'Homme et aux libertés fondamentales.“ Text zákona je dostupný na <http://www.assemblee-nationale.fr/11/ta/ta0676.asp>.
- 2 VOJTÍŠEK, Z., Spirála krizí a násilí, Dingir 2005, 8 (1), str. 6-8; týž, Spirála divů a nároků, Dingir 2005, 8 (2), str. 47-49; týž, Konflikt skončil až ohněm, Dingir 11 (2), 2008, str. 38-40; týž, Hledání brány do nebes, Dingir 2007, 10 (4), str. 110-114.
- 3 Zpráva byla doplněna roku 1999.
- 4 Franc. „Mission interministrielle de lutte contre les sectes“.
- 5 Franc. „Mission interministrielle de vigilance et de lutte contre les dérives sectaire“.
- 6 Podle jeho hlavních obhájců, pravického senátora Nicolase Abouta a socialistické poslankyně Národního shromáždění Catherine Picardové.
- 7 Vice o akademické kritice tohoto zákona např.: INTRO-VIGNE, Massimo, France Approves Anti-Cult Law on May 30, 2001. Seven Things You can Do Immediately About the French Law: A Manifesto, dokument dostupný na adrese http://www.cesnur.org/2001/fr_may30_mi.htm, download 7. 7. 2008; PALMER, Susan, France's "War on Sects": A Post-9/11 Update, Nova Religio 11 (3), 2008, str. 104-120.
- 8 PALMER, Susan, France's About-Picard Law and Neo-Phare: The First Application of "Abus de Faiblesse", zkrácená verze přednášky na konferenci CESNUR 13.-16. 7. 2006 v San Diegu, str. 22; dokument je dostupný na adrese http://www.cesnur.org/2006/sd_palmer.htm, download 7. 7. 2008.
- 9 Odkazy na tento zákon obsahovalo zdůvodnění tzv. kvalitativních podmínek při přípravě českého zákona 3/2002 Sb. „o náboženské svobodě a postavení církvi a náboženských společností“ z 27. listopadu 2001.
- 10 Franc. „De l'abus frauduleux de l'état d'ignorance ou de faiblesse“.
- 11 Franc. „...en état de sujétion psychologique ou physique résultant de l'exercice de pressions graves ou réitérées ou de techniques propres à altérer son jugement...“
- 12 Fr. Néophare.
- 13 Vice o hnutí Nový maják i o zákoně Abouta a Picardové: PALMER, S., France's About-Picard Law and Neo-Phare...; PALMER, S., France's "War on Sects"... str. 104-120.
- 14 Přehlednou zprávu o prvním dnu procesu podává JACOBSEN, Jonny, The Paris Trial I, dokument z 29. 5. 2009 je dostupný na <http://infinitecomplacency.blogspot.com/2009/05/21-paris-trial-i.html>, download 6. 6. 2009.
- 15 PALMER, S., France's About-Picard Law and Neo-Phare... str. 14.

⇒ *Shrnutí článku je na straně 72.*

9 Viz „Protesty proti vyhlazování Čechenců pokračují,“ Magazín AD, 2000, roč. 11, č. 5, s. 4.
 10 „Zpráva o činnosti Ústředí a organizací,“ Hlas, 2002, roč. 20, č. 1-4, s. 7.
 11 Viz „Uctění obětí holocaustu,“ Katolický týdeník, 2002, roč. 13, č. 17, s. 7.
 12 Viz „Zprávy o činnosti Ústředí a organizací“ v Hlasu, 2002, roč. 20, č. 5-8, s. 7 a 2003, roč. 21, č. 1-6, s. 8.
 13 „Zpráva o činnosti Ústředí a organizací,“ Hlas, 2003, roč. 21, č. 11-12, s. 8.
 14 Viz např. „Mezináboženský dialog 2004,“ Katolický týdeník, 2004, roč. 15, č. 50, s. 7.
 15 Viz „Odvaha k míru - dialog v duchu Assisi: Konference zástupců světových náboženství působících v naší zemi,“ Katolický týdeník, 2004, roč. 15, č. 46, s. 7.
 16 Viz „Zpráva o činnosti Ústředí a organizací,“ Hlas, 2005, roč. 23, č. 6-9, s. 12.
 17 Průběh tohoto dialogu popisuje Jiří Cikánek v článku „Muslimové a my - dialog či konfrontace?“, Křesťanská revue, 2005, roč. 72, č. 5, s. 138.
 18 Viz „Zpráva o činnosti Ústředí a organizací,“ Hlas, 2005, roč. 23, č. 1-5, s. 12.
 19 Viz Lenka Petrášová, „Křesťané s muslimy jdou proti eutanazii: Odpor k novému zákonu je v Česku poprvé

spojil,“ Mladá fronta Dnes, 7. 12. 2005, roč. 16, č. 285, s. A1.
 20 Viz „Zprávy o činnosti Ústředí a organizací“ v Hlasu, 2006, roč. 24, č. 1-5, s. 12 a č. 10-12, s. 12 a 2007, roč. 25, č. 1-5, s. 12.
 21 Viz „Zpráva o činnosti Ústředí a organizací,“ Hlas, 2007, roč. 25, č. 9-12, s. 12.
 22 „Cesta ke sblížení“ [online]. Senát Parlamentu České republiky, 2008 [cit. 2009-02-23]. Dostupné z URL <<http://www.action-m.com/understanding/?program>>.
 23 Její příspěvky napsané v rámci tohoto dialogu lze nalézt na URL <<http://berrouche.blog.idnes.cz>>.
 24 „Muslimové a křesťané - soužití a možnosti dialogu“ [online]. 22. 12. 2008 [cit. 2009-06-01]. Dostupné z URL <<http://www.mesita.cz/comment/reply/31>>.
 25 Viz Vít Machálek, „O muslimech na evangelické teologické fakultě a násilí na Blízkém východě“ [online]. 19. 1. 2009 [cit. 2008-06-04]. Dostupné z URL <<http://www.mezinabozensky-dialog.wz.cz/o-muslimech-na-evangelicke-teologicke-fakulte-a-nasilii-na-blizkem-vychode>>.
 26 Srov. Miroslav Kalous, „Debaty Gaza po útoku izraelských vojsk“ [online]. 4. 3. 2009 [cit. 2009-04-06]. Dostupné z URL <<http://ssiips.blogspot.com/search/label/Diskuze>>.

27 Tímto způsobem charakterizoval přístup muslimů k dialogu dr. Sánka v rozhovoru pro Dingir: Miloš Mrázek, „Rozhovor s ředitelem Islámského centra v Praze, Vladimírem Sánkou,“ Dingir, 2003, roč. 6, č. 3, s. 84.
 28 K tomuto závěru dospívá Zuzana Černá ve své diplomové práci obhájené na katedře religionistiky a filosofie Filozofické fakulty Univerzity Pardubice (Postoje muslimů ke křesťanství, Pardubice, 2008, s. 83).
 29 Výrok z rozhovoru pro Dingir: Miloš Mrázek, op. cit., s. 84.
 30 Tímto způsobem se dr. Sánka vyjádřil při dialogu na Evangelické teologické fakultě UK v lednu 2009.
 31 Charakteristický výrok V. Sánky (Miloš Mrázek, op. cit., s. 84).
 32 Výrok uváděný Zuzanou Černou, op. cit., s. 75.

Mgr. Vít Machálek, Dr. (*1969) je odborným asistentem katedry religionistiky a filosofie na Filozofické fakultě Univerzity Pardubice, kde učí mj. předměty „Mezináboženský dialog“ a „Islám a Evropa v dějinách“. V rámci doktorandského studia religionistiky na Evangelické teologické fakultě UK zpracovává téma „Postoje křesťanů k islámu“.

Tento článek prošel recenzním řízením.

Buddhistické komunity

Chtěl bych upozornit na několik nepřesností v části článku Buddhistické komunity II. Dingiru 12/1, která se týká Buddhismu Diamantové cesty (dále jen „BDC“). Od doby, kdy se BDC přetransformoval v náboženskou společnost, se píše s velkým „D“; názvy jednotlivých linií i podlinií tibetského buddhismu je též ustáleno psát s velkým

písmenem (Kagjüpa, Karma-kagjü apod.). Oficiální název této náboženské společnosti je Buddhismus Diamantové cesty linie Karma Kagjü.¹ Dále se jedná o zastaralé faktické informace: Na světě funguje již 592 laických center BDC² (tedy téměř dvakrát tolik než uvedené číslo) a v ČR v současnosti působí 10 certifikovaných učitelů BDC.³ ■

Vít Ronovský

Poznámky

- 1 „Výpis z Rejstříku registrovaných církví a náboženských společností: Buddhismus Diamantové cesty linie Karma Kagjü“, *Ministerstvo kultury*, 2009 [cit. 2009-02-18], URL: <http://www3.mkcr.cz/cns_internet/CNS/detail_cns.aspx?id_subj=10210&str_zpet=Seznam_cns.aspx>.
- 2 „Lama Ole Nydahl“ [online], Diamond Way Buddhism Worldwide [cit. 2009-03-18], URL: <<http://www.diamondway-buddhism.org/default.asp?col=03&t=teachers.htm#LamaOleNydahl>>.
- 3 „Čeští učitelé“, *Buddhismus Diamantové cesty*, 2004 [cit. 2009-02-18], URL: <<http://www.bdc.cz/index.php?option=content&task=view&id=14&Itemid=37>>.

⇒ *Dokončení studentské práce z předchozích stran.*

du, předměty naší náctileté touhy. Dnes by podobná samolepka vzbudila u osob pod třicet nanejvýš shovívavý úsměv.

Vzpouza konzumenta

Tato dalekosáhlá revoluce mimo jiné znamená, že průměrný občan – konspirační teoretik, který dříve mohl nanejvýš objíždět se svým vystoupením místní kulturní domy a žebrat u dveří esoterického nakladatelství, disponuje nyní daleko většími možnostmi, jak svoje ideje šířit bez nutnosti vysokých investic.

Konkrétně v oblasti filmu došlo k zásadnímu obratu teprve v průběhu několika posledních let (2005), kdy se objevil bezplatný software na editování videa, stoupl výkon počítačů a služby jako YouTube.com, které umožňují lidem sdílet vlastní videa, zaznamenaly fantastický úspěch.¹⁰ Analogická situace nastává v knižním průmyslu, kde dochází na Západě k nevídanému obrození samizdatu a prolomení letité nadvlády distribučních společností, jež mají na svědomí nízko-nákladové online tiskárny.¹¹

Tak může jinak bezvýznamný Newyorčan Peter Joseph (autor Zeigeistu) nastartovat celé hnutí¹² pomocí videa, které – jak ani nezastírá – bylo splácáno po domácku na osobním počítači. Tak se mohl stát pan Jiří Mašek, provozovatel serveru Osud.cz, místní konspirační celebritou a prodat čtyři tisíce kusů své knihy údajně navzdory usilovnému bojkotu knihkupců a některých distributorů.¹³

Úspěch Barracka Obamy, protesty proti scientologické církvi¹⁴ nebo třeba aktuální „vajíčková“ kampaň proti Jiřímu Paroubkovi mají společný model šíření s fenoménem Zeigeist. Jsou to ideové viry. Podle hlasů z „pirátského“ dokumentu, který se šíří po Internetu pod příhodným názvem Steal This Film (Šlohní tenhle film) lze současnou revoluci v informačních tech-

nologiích přirovnat k vynálezu písma nebo knižtisku. Ačkoliv nemusíme s tvůrci bezvýhradně sdílet jejich morální hodnocení internetového pirátství, tato myšlenka nepochybně představuje zajímavý úhel pohledu na problematiku aktuálních konspiračních teorií. ■

Poznámky

- 1 Lze shlédnout na Google Video, YouTube a mnoha dalších místech na Internetu.
- 2 Čtenáři si o něj mohou napsat do redakce.
- 3 Povinnost dokazování je přenášena z toho, kdo tvrzení vznáší, na skeptika, který jej kritizuje.
- 4 *Zeitgeist – Sources*, nedat., staženo 29. 7. 2008 z <<http://www.zeitgeistmovie.com/sources.htm>>, *Zeitgeist – Interactive Transcript*, nedat., staženo 29. 7. 2008 z <<http://www.zeitgeistmovie.com/transcript.htm>>.
- 5 Knihy od ženy vystupující pod pseudonymem Acharya S, zejm. *The Christ Conspiracy*.
- 6 Laura Curtis, *Suspending Disbelief*, 5. 11. 2007 in: *Pursuing Holiness*, <<http://pursuingholiness.com/2007/11/suspending-disbelief/>>.
- 7 *Zeitgeist The Movie – Questions and Answers Part I*, nedat., citováno 28. 7. 2008 z <<http://www.zeitgeistmovie.com/q&a.htm>>. Zatím není dostupné ve světovém archivu Internetu Archive.org.
- 8 Což přirozeně slouží jako argument údajně dostatečný k jejich odmítnutí.
- 9 VOJTÍŠEK, Z., Nová hnutí: vývoj a selhávání, *Dingir* 2009, 12 (1), str. 20-21.
- 10 YouTube.com odkoupila společnost Google pouhý rok od založení za více než miliardu dolarů.
- 11 Služby jako Lulu.com nebo Cafepress.com umožňují do několika dnů vydat bez minimálního nákladu knihu komukoliv a disponují i vlastní distribuční sítí. Tyto služby nově zavádí i největší internetové knihkupectví na světě Amazon.com.
- 12 Na simultánním promítání filmu a dalších akcích, „dny Z“, 15. března 2008 a poté znovu po roce se údajně podílely tisíce lidí z desítek států světa. – *The Zeitgeist Movement*, <<http://www.thezeitgeistmovement.com>>. U nás film promítala artová kina Aero a Oko.
- 13 Takto byla prezentována kniha Jiřího Maria Maška, *2012. Zlatá brána otevřena: konec, nebo nový začátek lidstva? Jak se udržet v kontaktu s fyzickým tělem i duší během probíhajících klíčových změn na Zemi*, vydal Jiří Mašek, 2008, v letáku na veletrhu Esoterika, Praha - Výstaviště, 22. května 2009. Osud.cz má podle vlastních informací přes tisíc předplatitelů.
- 14 O hnutí Anonymous referoval časopis *Dingir* 11 (3), 2008, str. 102.

Anna Marie Dostálová (*1987) je studentkou Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Zabývá se tématy současného náboženství a hraničními fenomény současné náboženské scény. Ráda se podělí o zkušenosti s čtenáři Dingiru na adrese a.m.dostalova@gmail.com.

⇒ *Shrnutí článku ze stran 44 - 45.*

French Law against Cults

Recently, six scientologists and two scientology organizations have been accused of the “abuse of weakness” on the basis of the French law, “intended to reinforce the prevention and repression of cultic movements that infringe on human rights and on fundamental freedoms”. Since this so called About-Picard law has been approved in 2001, only one charismatic leader was sentenced on its basis. In this article, About-Picard law is introduced briefly and the story of the sentenced Arnaud Mussy, the founder of Neo-Phâre, is outlined. At the end, the author considers the possibility that the French authorities make use of the present “scientology trial” in order to assure the public that they are able to cope with “the danger of cults”.

DINGIR

religionistický časopis
o současné náboženské scéně

12. ročník

Číslo 2/2009 vychází 29. června 2009.

Vydává DINGIR, s. r. o.,
Černokostelecká 36, 100 00 Praha 10
dingir@dingir.cz
<http://www.dingir.cz>

Šéfredaktor:

PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th. D.

Redakční rada:

Mgr. Pavel Dušek,

Doc. Pavel Hošek, Th. D.

Mgr. Andrea Hudáková, DiS.,

Mgr. Martin Kořínek,

Mgr. Miloš Mrázek,

MUDr. Mgr. Prokop Remeš,

Jan Sušer,

Ing. Mgr. Vojtěch Tutr,

Doc. ThDr. Ivan O. Štampach.

Grafický návrh: Richard Bobůrka

Tisk: VS ČR, Praha 4

Cena: 49,- Kč

Objednávky a urgence:

SEND - předplatně

P. O. Box 141, 140 21 Praha 4

tel: 225 985 225

e-mail: administrace@send.cz

<http://www.send.cz>

Registrace:

MK ČR 7943 z 30. 3. 1998.

ISSN: 1212-1371